

KAYSERİ'DE 1476 TARİHLİ BİR VAKFIYE

Y.Doç.Dr. Mehmet İNBAŞI*

Bu vakfiye; İstanbul'da Başbakanlık Osmanlı Arşivi Vakfiyeler Kataloğu'nda 17 nolu dosya ve 32 nolu gömlek adı altında kayıtlı olup, Evail-i Ramazan 880 / Ocak 1476 tarihini taşımaktadır¹. Vakfiye'nin orjinal boyutu 30x100 cm'dir. Rik'a-Nesih arası karma bir yazıyla kaleme alınan vakfiye, Arapça olup giriş kısmında vakıf yapılmasının ehemmiyetini bildiren âyet-i kerime ve hadis-i şerifler yer almıştır. Vakfedilen yerler zikredildikten sonra, vâkıfın şartlarını ihtiva eden kısım kaydedilmiş, vakfiyenin sonunda da, bu vakfiyenin hazırlanması sırasında şahid olanların isimleri zikredilmiştir.

Aynı vakfiye, Ankara'da Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne bağlı Kültür-Tescil Daire Başkanlığı Arşivi'nde de yer almaktadır². Bu vakfiyenin tarihi ise, herhangi bir açıklayıcı bilgi verilmeden vakfiyeyi tercüme edenler tarafından, Evail-i Ramazan 1080 / 23-30 Ocak 1670 olarak gösterilmiştir. Başbakanlık Arşivi'nde bulunan vakfiyenin muhteva olarak aynısı olmasına rağmen, vakfiyenin tarihinin bu şekilde belirtilmiş olmasının sebebi, muhtemelen Arapça olan vakfiyenin tarih kısmının yanlış okunmasından ileri gelmiş olabilir.

Vakfiye'de zikredilen âyet-i kerime ve hadis-i şerifler, bu vakfiyenin mescid ya da camii yapımı ile ilgili olmadığını göstermektedir. Dolayısıyla Vakfiye'de belirtilen hususlardan, vakfiyenin bir "Evladlık Vakıf" niteliği taşıdığı anlaşılmaktadır. Vakfedilen yerlerle ilgili olarak, Tapu-Tahrir Defterleri ile yaptığımız karşılaştırmada, adı geçen yerlerin vakfedildiği belirtilmekle beraber, buraların nereye vakfedildikleri hususunda bir kayıt bulunmamaktadır.

* Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü, Erzurum.

¹ BA. Vakfiyeler Dosya No. 17 gömlek no. 32.

² VA. Evkaf Defteri 583, s. 281 sıra no. 214.

Orjinal bir vakfiye olması hasebiyle, vakfiyede zikredilen isimler ve vakfedilen yerler hakkında bilgi verildikten sonra, Arapça olan vakfiyenin tercümesini ve orijinalini de bu çalışmanın sonunda vermekle yetineceğiz.

Vakfiyede ismi zikredilen “dedesi Tâc-ı Kızıl diye bilinen Kayserili Musa Beğ oğlu merhum Hızır Beğ oğlu Muzaffer Çelebi” kaydı, vakfın kim tarafından yapıldığını açıkça göstermektedir. Bu vakfiyenin Tâc-ı Kızıl (Altın Taç) olarak bilinen Esen Kutluğ’un torunlarından Muzaffer Çelebi’ye ait olduğu anlaşılmaktadır. Tâc-ı Kızıl oğullarından Zaireddin Mahmud Çelebi’nin, Bünyan’da bir camii inşa ettirdiği bilinmekle beraber, bu vakfiyenin, Bünyan Ulu Camii’ne ait olduğunu gösteren herhangi bir kayıt olmadığı gibi, vakfiyede Zaireddin Mahmud ismine de rastlanmamıştır.

Vakfiyede zikredilen isimler hakkında, elde edilen bilgiler aşağıda verilmiştir.

Tâc-ı Kızıl; vakfiyede “İbn-i Tâc-ı Kızıl diye bilinen Kayserili Musa Beğ oğlu merhum Hızır Beğ oğlu Muzaffer Çelebi” şeklinde bir kayıt bulunmaktadır³. Bununla beraber vakfiyede ismi zikredilen Tâc-ı Kızıl’ın adını taşıyan Kayseri’de bir mahallenin⁴ ve mescid’in⁵ kayıtlı olduğu XVI. yüzyıla ait Tapu-Tahrir Defterleri’nden anlaşılmaktadır. Burada ismi zikredilen Tâc-ı Kızıl’ın kimliği hakkında kaynaklarda ve araştırma eserlerde bazı bilgiler bulunmaktadır. Buna göre; Tâc-ı Kızıl hakkında, Şemseddin Ahmed El-Eflâkî el-Ârifî’nin Menâkibü’l-Ârifin isimli eserinde; “Tâc-ı Kızıl oğlu emirlerin kendisiyle övüdüğü Zaireddin, bir zamanlar Konya’ya egemen olmuştur. Hükümeti idare etmekte ve halka bakmakta eşi yoktur.” şeklinde bir kayıt vardır⁶.

³ BA. Vakfiyeler Dosya no. 17 gömlek no. 32.

⁴ BA. MAD 20, vr. 8a-8b; BA. TD 387, s. 199.; Bu mahallenin Yoğun Burç ile Cıncıklı Camii arasında olduğu sanılmaktadır. ÇAYIRDAĞ, Mehmet; “Kayseri’de Vakfiyelere Göre XVI. Asırda Sosyal Hayat”, *Erciyes Yöresi I. Folklor, Halk Edebiyatı ve Etnoğrafya Sempozyumu*, Kayseri 1991, s. 264.

⁵ BA. TD 387, s. 221.

⁶ Şemseddin Ahmed el-Eflâkî el-Ârifî; *Menakibül’l-Arifin*, Ankara 1980 s. 988.

Tâc-ı Kızıl'ın isminin Esen Kutluğ olduğu hakkında birçok araştırma eserinde ittifak vardır⁷. Olcayto (Ulçaytu) devrinin en mühim emirlerinden olan Esen (İsen) Kutluğ, Türk asıllıdır. O'nun soy kütüğü, Uygur hanları sülalesinden olduğunu gösteriyor. Esen Kutluğ, Ulçaytu'nun şiiiliği kabul etmesine rağmen, Emir Çoban'la birlikte eski mezheplerinde kaldıklarını beyan etmişlerdi⁸. Olcayto Han'ın 1316'da ölümünden sonra İlhanlı tahtına oğlu Ebû Said Bahadır Han geçmiş ve iktidar değişikliği yapılmıştı. Bunlardan Esen Kutluğ, Horasan'a vali olarak tayin edilmişti⁹. Esen Kutluğ hem Olcayto Han'ın, hem de onun oğlu Ebû Said Bahadır Han'ın itimadını kazanmış ve Ebû Said Han ona teveccüh göstermiştir¹⁰. Ebû Said Han, Esen Kutluğ'un 1318'de vefat ettiğini öğrenince çok üzülmüştü. Şüphesiz ki bu Uygur Beyi yaşasaydı beğlerbeği, yani İlhanlı Devleti'nin devlete hakim en kuvvetli emirlerinden olacaktı¹¹.

Anadolu emiri Uryat Muhammed 1329'da azledilmiş ve yerine Uygur Türkü Esen Kutluğ'un oğlu Emir Mahmud getirilmiştir. Zahireddin ünvanını alan Emir Mahmud, eski adıyla Sarımsaklı, yeni adıyla Bünyan olan ilçede Ulu Camii adını alan camiyi inşa ettirmiştir. 1333'te Anadolu Valiliğine Şeyh Hasan Celayir'in tayini üzerine bu görevi yürütmekte olan Esen Kutluğ oğlu Emir Zahireddin Mahmud, merkeze çağrılmıştı¹². O da İran'a dönerken muhtemelen Eretne'yi de birlikte götürmüştür¹³.

Vakfiyede zikredilen vakıflar hakkında, XVI. yüzyıla ait Tapu-Tahrir Defterleri'nde şu kayıtlar vardır:

⁷ SÜMER Faruk; "Anadolu'da Moğollar", *Selçuklu Araştırmaları Dergisi* 1969, Ankara 1970, s. 21-22.; GÖDE, Kemal; *Eratnalılar (1327-1381)*, Ankara 1994, s. 28; YÜCEL, Yaşar; *Anadolu Beylikleri Hakkında Araştırmalar II*, Ankara, 1991, s. 5; ÇAYIRDAĞ, Mehmet; "Kayseri'de Selçuklu ve Beylikler Dönemine Ait Kitabe ve Mezar Taşları", *Tarih Dergisi*, Sayı: 34, İstanbul 1984, s. 509-510.

⁸ SÜMER, a.g.m., s. 21.

⁹ YÜCEL, a.g.m., s. 5.

¹⁰ GÖDE, a.g.m., s. 29.

¹¹ SÜMER, a.g.m., s. 21-22.

¹² GÖDE, a.g.m., s. 36.

¹³ SÜMER, a.g.m., s. 93.

Vakfiyede Kayseriye bağlı olan Eğriyel Burnu'ndan Kayapınar diye isimlendirilen akan bir nehrin ikisinin arasını ayırdığı Ebi'l-Hindi sınırı İbn-i Vebibe isimli mezarla, Ulubürüngüz köyü sınırı, Baniler mezraası sınırı, Çukurviran mezraası sınırı, Gergeme Köyü sınırı, Yanız Öküz mezraası sınırı ve yol ile hudutları belirlenmiş olan Sarımsaklı (bugünkü Bünyan) köyünün gelirinin yarısının vakfedildiği belirtilmektedir¹⁴.

Burada zikredilen Sarımsaklı köyü, XVI. yüzyıla ait Tapu-Tahrir defterlerinde mezkur halkının hemen hemen yarısı gayr-i müslim olan köydür. Vakfiyede zikredilen Kayapınar suyu hakkında tahrir defterlerinde, bu köyden çıkan sudan, bu köyün hudutları dahilinde öteden beri hüccet-i şer'iyeye ile mir-ablık (su vergisi) alınmadığı belirlenince aynı durumun devam etmesi hususu kararlaştırılmıştı¹⁵. Tahrir defterlerinde bu köyün herhangi bir yere vakfedildiği hususunda da bir kayıt bulunmamaktadır¹⁶.

Vakfiyede Erkilet ve Bozgat (Yorgat) köyleri arasındaki Hasan Alp köyünün Cüneyd Viranı isimli mezraası ile tamamının ve Alagöz köyünün ise yarı hissesinin vakfedildiği belirtilmiştir. Tahrir defterlerinde Hasan Alp köyünün nereye vakfedildiği hususunda herhangi bir kayıt bulunmazken, Alagöz köyü'nün malikâne gelirinin, vakfa tahsis edildiği kayıtlıdır¹⁷. XVI. yüzyılın sonuna doğru yapılan incelemede ise Alagöz köyünün malikane gelirinin yarısı Hacı Davut Zaviyesine vakfedilirken diğer yarısı olan 1589 akçenin nereye vakfedildiği belirtilmemiştir¹⁸.

Bunlardan başka Vakfiyede Sarımsaklı'da bulunan bir kısım bağlar ile Kayseri şehrinde bulunan Sasık Mescidi ile bu mescidin yakınında bulunan evlerin tamamı, Sultan Camii'nin batısında bulunan Musa Beğ mülküne ait evlerin tamamının vakfedildiği belirtilmektedir.

¹⁴ BA. Vakfiyeler Dosya no. 17 gömlek no. 32.

¹⁵ BA MAD 20 vr. 3a.

¹⁶ İNBAŞI, Mehmet; *XVI. Y.Y. Başlarında Kayseri*, Kayseri 1992, s. 40.

¹⁷ BA MAD 20 vr. 34 a, 40 b; TD 387 s. 216, 217

¹⁸ DEMİRCAN, Yasemin; *Tahrir ve Evkaf Defterlerine Göre Kayseri Vakıfları*, Kayseri 1992 s. 21, 22; İNBAŞI, Kayseri, s. 84.

Bu vakıfların zikredilmesinden sonra vakfiyede, vâkıfın tevliyet şartları ve vakfı bozanlar hakkında nasıl cezaya maruz kalacaklarını bildiren âyet ve hadisler kaydedilerek vakfiye tamamlanmış ve en sonuna da bu vakfiyenin hazırlanmasında şahid olanların isimleri yazılmıştır.

Vakfiyenin tercümesi şu şekildedir:

Aslına mutabıktır. Kayseri Kadısı e'd-Dâ'i el-fakîr el-hâc Hafız Mehmed Emin el-mevlâ li hilafet-i bi-medinet-i Kayseriyye Allah onu affetsin.

Bu vakfiye bana geldiğinde içinde zikredilmiş olan vakıfın itiraf edilmesi üzerinin yetkililerce imzalanması ve imzanın geçerli olmasıyla bu vakıf meşru', sahih ve şer'idir. Ben fakir Abdullah Carullah-ı Resuli'd-dîn Ahmed Paşa, (Allah açık ve gizli lütfuyla onların amellerini güzel kılsın) Kayseri Şehri'nde "Allah istediğini aziz kılar." dedi.

Yardım edici Allah adıyla. Bu vakfın şer'i esaslara uygun olduğu itiraf ile huzurumda tesbit edilmesi en iyi bir şekilde mes'ûl ve müşahid olarak Kadının tescil ettiği hüküm kaydını imzaladım. Ahmed b. Erseli, Aksaray kadısı. Kayseri'de ölenleri Allah affetsin. Sene 1187.

Bu vakfiye bilgi maksadıyla bana sunuldu ve şeriate muvafık olduğu görüldü. Yazan el-Kadı Mehmed b. Mustafa b. el-hâc Hasan el-mevlâ bi-mahrûse-i Kostantiniyye.

Sicil ve hükmünü geçerli kılan kimsenin kavli üzerine lüzumu, sıhhati ve hikmetine binaen vakfın asıl ve şartlarından olarak hayattaki evlatlarının hakkı kabul ve mahiyeti itibariyle sıhhatine hüküm edildi. Ben bu şehrin ve zaferi münasebetiyle Allah'ın affına muhtac en fakir bir mahlukuyum. Mustafa Yusuf el-mevlâ. Zafer ve fetih Allah'ın yardımınıdır. Allah onları affetsin.

Hamd, mülkünden dilediği kadarını kullarına veren ve onların yerde ve gökteki rızıklarını takdir eden Allah'a (cc.) mahsustur. Azamet, kibriya, şükür ve senâ O'na aittir. İhsanlar, hayırlar, in'amlar, iyilikler ariflerin kalblerinden gaflet perdelerini kaldırmak, kendisinden hakkıyla korkanlardan korku belasını gidermek, zulmün karanlığını şeriatın parlak nuruyla ortadan kaldırmak ve hükümleri şer'i delillerle beyan etmek O'ndandır. Riba tehlikesinde hakiri affeden O'dur. Alimlerden rasih olanların fehimleri O'nun izzetinin bahrinde hayrete düşer. Kemal-i marifetine karşı enbiyalar ve evliyalar aczlerini ve kusurlarını itiraf

eder. Mümkinât vücûb-ı vücuduna şehadet eder. Cehl ve fenâ O'nun için mümteni'dir. Kendi kulunun kalbine hayırların menba'ını, iyilik, takva ve hasenâtın madenini koyandır. Ve çocukları ihtiyarlatan azîm günden kullarını, azîm fadlı, umûmi ihsanı kerim lütfu ve Peygamberleri vasıtasıyla koruyandır.

Fani dünyadan baki ahirete kendi nefisleri için nasib gönderirler. İhsanı etem, burhanı en vazih ve şanı en yüce olan Allah'ı tenzih ederek O'ndan başaka ilah olmadığına, birliğine ve şeriki olmadığına şehadet ederim. --Öyle bir şehadeti; onu belaların nuzuluna engel ve yıkıcı belalara karşı dayanak kıldı-- ve kendisi keskin bir hak, kati bir izzet ve cami bir kelamla gönderilen Muhammed AS.'in Allah'ın kulu ve resûlü olduğuna şehadet ederim.

Bundan sonra iftiharü'l-ekabir ile'l-e'azım, sūlaletel-emâcid ve'l-efâhim, ma'deni mekarimi'l-ahlakil-mahsus bi inayeti'l-melikil-Hallak, dedesi ibn-i Tac-ı Kızıl diye bilinen Kayserili Musa Beğ oğlu merhum Hızır Beg oğlu Muzaffer Çelebi, dünyanın ölümlü, belalı, bekayı bozan, fenaya maruz, onu ebedi bilen kimseyi zelil eden, şehvetlerine kapılanları yere çarpan, kuvvetinden dolayı hiçbir insanoğlunun onda ebedi kalmayacağını, çocuğunu kucaklayıp sonra tokatlayan, araya az emzirip sütten kesen kimse gibi olduğunu anlayınca emellerinden vazgeçerek kendi ömrü konusunda tam bir şekilde Allah'tan korktu, zamanını, Allah'a itaata hasretti, kalbinin yardımıyla tefekkür etti, ahiret azığı biriktirmede şöhret yaptı, bütün hazırlıklarını kıyamet günü için hasretti ve Allah'ın "Allah'ın hidayete erdirdiği kimse hidayettedir, dalaletle götürdüğü kimse için de hidayete erdirici yoktur." mealindeki kelamından dolayı hep ahireti düşündü.

Durum böyle olunca sözün özü ve kısası, aracı ve perde olmadan lisanı ve hali ittifak ederek kendi nefsi aleyhinde günahlarını ikrar ve itiraf ederek şahitlik etti.

Zatında müstekil, teberruat ve tasarrufatında serbest olarak kendisine nisbet edilen şeyleri riyadan, gösterişten uzak nuru ve ziyayı cezbeden halis bir niyetle Allah'ın azim fadlını umumi nimetlerini umarak vakf, habs ve tasadduk etti. Ki, bu konuda Allah "Doğrusu, sadaka veren erkek ve kadınlara, Allah'a güzel bir takdimde bulunanlara kat kat karşılık verilir, onlara cöbertçe verilecek bir ecir vardır" (Hadid, 18), "Allah'ın rızasını kazanmak ve kalplerini sağlamaştırmak için mallarını

sarfedenlerin durumu, yüksekçe bir tepede bulunan bol yağmur aldığı-nda yemişlerini iki kat veren, bol yağmur yağmasa bile çisentisi düşen bir bahçenin durumu gibidir. Allah istediklerinizi görür” (Bakara, 265), “Gece gündüz, açık gizli mallarını sarfedenlerin mükafatlarını Rableri verecektir. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.” (Bakara, 274), “Kadın erkek, inanmış olarak kim iyi iş işlerse ona hoş bir hayat yaşatacağız. Ecirlerini yaptıklarından daha güzeli ile ödeyeceğiz”, (Nahl, 98) “Sizde olanlar tükenir ama, Allah katında olanlar sonsuzdur, tükenmez” (Nahl, 96) buyurmaktadır.

Ve adı geçen vâkıf Allah'ın mağfiretini rızasını vermesini, ihşanın ve büyük mükafatını kendisine helal kılmasını ve kendisini gölgesiyle gölgelendirmesini istedi. Nitekim Peygamberimiz bu konuda, “Mü'min kıyamet gününde insanlar arasında hüküm verinceye kadar sadakasının gölgesindedir.”, “Kişi öldüğü zaman üç şey hariç amel defteri kapanır. Kendisine dua eden salih evlad, kendisinden istifade edilen ilim ve sadaka-i cariyeye”, “Sen ancak yiyip harcadığına veya giyip kullandığına veya sadaka verip hesabının çabuk ve azabının çetin olmasından dolayı arttırıp bakileştirdiğine sahiptir.” buyurmaktadır. Aynı şekilde Allahu Teala da “Her kişinin yaptığı iyilik ve kötülüğü -ki kendisi ile o kötülüğü arasında uzun bir mesafe olmasını diler - hazır bulacağı günü bir düşünün ...” (Âl-i imran, 30), “O gün kişi kardeşinden, annesinden, babasından karısından ve oğullarından kaçır. O gün herkesin kendisine yeter derdi vardır.” (Abese, 34-37), “Allah'a temiz bir kalble gelenlerden başka, kimseye malın ve oğullarının fayda vermeyeceği gün” (Şuara, 89) buyurmaktadır.

Adı geçen vâkıf bu ayet ve hadislere istinaden kendi taht-ı tasarrufunda bulunup sahih hakkı ve sarih mülkü olan şeyleri şer'i deliller ve mer'i vesikalar ile hayırlı bir sadaka olarak vakfetti. Bu vakıflar;

Kayseri'ye bağlı Sarımsaklı adıyla bilinen köyün yarısı. Bu köyün tamamı, Eğriyel burnu, kayapınar diye isimlendirilen akan bir nehrin ikisinin arasını ayırdığı Ebil-i Hindi sınırı ve İbn-i Vebibe isimli mezarla, Ulubürüngüz köyü sınırı, Gaziler mezarası sınırı, Çukurviran mezarası sınırı, Gergeme köyü sınırı, Yalnız Ökü mezrasıyla ve yol ile sınırlıdır.

Vâkıfın adı geçen köyde imar ve bina ettiği yeni yolun tamamı,

Tamamı Hasan Alp köyü sınırı, Erkilet köyü sınırı, Borgat (Yorgat) köyü sınırı, Cüreyd Viranı isimli mezraanın arazileri ve Horsana köyü sınırı ile çevrili Alagöz köyünün yarı hissesi,

Mezkur beldenin yakınındaki Gedros nahiyesinde bulunan, doğrusu el-Hac Davud Paşa ve Musa'nın, kiblesi Toma'nın batısı Seydi Çelebi ve bir Nasraninin bağları, kuzeyi ana yol, Beyti'l-mahfuz ve su deposu çevrili bağın tamamı.

Sasıkevler diye maşhur olan ve aralarında mezkur beldede kain olup vâkıfın bina ettiği, Beyt'ül-mahfuza, su deposu ve büyük sofa diye dört evi müstemil menzillerin tamamı. Vâkıfın mezkur beldede bina ettiği bu evler, kiblesi Sasık Mescidi, batısı ve doğusu anayol, kuzeyi İbn-i Seyyid'il-Benna mülkü ile çevrilidir.

İki küçk ev, sofa, su deposu, ihata duvarı ve ahır müstemil olup mezkur köyde Bezzazistan yakınında bulunan, batısı Sultan Camii, güneyi vakıf fırın, doğusu Garbhane adıyla bilinen Musa Beğ mülkü, kuzeyi Musa Beğ Çelebi Vakfı çevrili evlerin tamamı.

Yukarda zikredilen vakıflar, bütün sınırları, hakları ve onlara tabi olan ve izafe edilenlerin içindekiler ve dışındakiler, zikredilsin edilmesin, isimlendirilsin veya isimlendirilmesin hangi sebep ve vecihle olursa olsun, mescidler, makberler ve diğer tescil edilenler haric oğulları üzerine, sonra onların oğullarına, sonra onların oğullarına nesilden nesile, batından batına, karndan karna devam etmek suretiyle; Sonra kız çocuklarına sonra bu yönden erkek torunlarına, sonra onların evladlarına, sonra onların evladlarının evladlarına nesilden nesile, batından batına, karndan karna devam etmek suretiyle ve sonra fakirler üzerine vakfedilmiştir.

Vâkıf hayatta olduğu müddetçe vakıfların tevliyetinin önce kendisine sonra yaş ve şerefçe büyük oğullarına verilmesini ve vakıf gelirlerinin 1/5 'ni tevliyet hakkı olarak şart koştı. Ve bu vakf sahih şer'i müebbed ve sem'iyyen muhalled ve sarih olarak tasadduk edilmiş, ve hubben, sermeden, hükmiyyen, caizen, katıyyen, bit'-te'tilen, cezmen, faslan, cariyen ve şer'i usula göre gerekli hükümleri havi, vakfa engel manilerden hali, luzum ve sıhhatına hükmedilip tescil edilmiş, sıhhat şartlarını cami'dir. Bütün bu şartlar bunu caiz gören müctehid imamların -Allah hepsinden razı olsun- sözlerine binaen konulmuştur. Ki onlara göre bu vakıf, satılmaz, hibe edilmez, rehin bırakılmaz, mülk edinilemez,

yemin konusu olamaz, hiçbir sebep ve vecihle telef edilemez; bilakis muhalled ve müekked şartı üzere makam ve müebbed aslı üzere devam eder. Günlerin ayların ve devirlerin geçmesi ona noksanlık vermez. Geçen bütün zamanları sonra gelenler yeniler ve devam eder. Vakıf hayatının sonunda bunu te'kid ederse Allah'tan başka onun mülküne varis olmaz. Allah varislerin en hayırlısıdır.

Allah'a, Resülüne ve Ahiret gününe iman eden, halife, sultan, melik, vezir, emir, kadı, müfti, müderris ve hiçbir insan için kati bir surette vakfı bozması, bölmesi, değiştirip tebdil etmesi, ibtal etmesi, ihmal etmesi ve boşlaması helal olmaz. Kim onu bozmaya, değiştirmeye teşebbüs ederse, ibtali ve ta'tiline azm ederse haramı işlemiş olur ve Me'tem'e (Bu işleri yapana) aşağıdaki ayet ve hadisleri bilen ve Allah'tan korkan bir muvahhid ve mü'min buna nasıl cesaret edip taarruz eder diye sorulur. Nitekim Peygamberimiz AS, "Haksız bir şekilde bir yeri alanın karşılığı olarak Allah, o yerin yedi katını cehennem ateşi olarak boynuna geçirecek" buyurmaktadır. Cenab-ı Allah'da "Zalimler için elim azab hazırladı", "Dikkat edin Allah'ın laneti zalimler üzerinedir." şeklinde buyurmaktadır.

Allah'ın kitabına ve Rasulünün sünnetine muhalefet edip Allah'ın ve Rasulünün haram kıldığını helal kılan ve bir müslümanın kurduğu bir vakfı bozmaya çalışan kimse için "Şüphesiz Allah'tan bir azaba uğramış olur, onun varacağı yer cehennemdir, ne kötü bir dönüşür", "Allah'ın meleklere ve insanların hepsinin laneti onun üzerindedir.", şeklinde tehdit vardır. Allah onların çokça hesabını gören, onlara yeten ve onları isteyen, ikab kanunları ve azabların en şiddetlisi ile cezalandırır. Nitekim ayet-i kerimede de "O gün zalimlere özür beyan etmeleri fayda vermez. Yurdun kötüsü de onlardır", "Bu gün herkese kazandığının karşılığı vardır. Bu gün haksızlık yoktur. Doğrusu Allah c.c. hesabı çabuk görendir."

Onu 880 senesi mübarek Ramazan ayının evailinde yazdı.

Şahidler;

Kasım Fakih b. Mehmed,	(?) Ali en-Nuri
Kadem Şah b. Hayreddin,	Osman b. İsa Yusuf b. Turan,
El-Hac Cafer el-Muhzır,	Hayreddin b. el-Hac Salih,
Seydi Süleyman el-Muhzır,	Bayezid b. Yahya
Mehmed b. Hasan el-Muhzır,	Seydi Halil el-Muhzır
Katibü'l-hurufu'r-rabi	ve mevlana Uluvvuddin b. Ahmed.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a cursive script.

First main section of handwritten text, consisting of several lines of cursive script.

Second main section of handwritten text, continuing the cursive script.

Third main section of handwritten text, continuing the cursive script.

Fourth main section of handwritten text, continuing the cursive script.

Fifth main section of handwritten text, continuing the cursive script.

Sixth main section of handwritten text, continuing the cursive script.

Seventh main section of handwritten text, continuing the cursive script.

Eighth main section of handwritten text, continuing the cursive script.

Bottom section of the page containing several smaller, distinct blocks of handwritten text, possibly notes or a list.